

Неутрините не съществуват

Единственото доказателство за съществуването на неутрино е "липсващата енергия", като концепцията си противоречи по няколко фундаментални начина. Този случай разкрива, че неутрино произхожда от опит да се избегне безкрайната делимост.

Отпечатано на 26 декември 2024 г.

CosmicPhilosophy.org
Разбиране на Космоса чрез философия

Съдържание

1. Неутрините не съществуват

- 1.1. Опитът за избягване на „безкрайната делимост“
- 1.2. „Липсващата енергия“ като единствено доказателство за неутрините
- 1.3. Защита на физиката на неутрино
- 1.4. История на неутрино
- 1.5. „Липсващата енергия“ все още единственото доказателство
- 1.6. 99% „Липсваща енергия“ в Сврѣхнова
- 1.7. 99% „Липсваща Енергия“ в Силното Взаимодействие
- 1.8. Неутринни Осцилации (Преобразуване)
- 1.9. Неутринна Мѣгла: Доказателство, Че Неутрино Не Могат да Съществуват

2. Преглед на Неутринните Експерименти:

Неутрините не съществуват

Липсващата енергия като единствено доказателство за неутрините

Неутрините са електрически неутрални частици, които първоначално са били замислени като фундаментално неоткриваеми, съществуващи само като математическа необходимост. Частиците по-късно са били открити индиректно, чрез измерване на „липсващата енергия“ при появата на други частици в системата.

Неутрините често се описват като „призрачни частици“, защото могат да преминават през материята незабелязано, докато осцилират (трансформират се) в различни масови варианти, които корелират с масата на появяващите се частици. Теоретиците спекулират, че неутрините може би държат ключа към разгадаването на фундаменталното „Защо“ на космоса.

ГЛАВА 1.1.

Опитът за избягване на „безкрайната делимост“

Този случай ще разкрие, че частицата неутрино е била постулирана в догматичен опит да се избегне „ ∞ безкрайната делимост“.

През 1920-те години физиците наблюдават, че енергийният спектър на появяващите се електрони в процесите на ядрен бета разпад е „непрекъснат“. Това нарушава принципа за запазване на енергията, тъй като предполага, че енергията може да бъде разделена безкрайно.

Неутриното предоставя начин да се „избегне“ следствието от безкрайната делимост и то налага математическото понятие „самата фракционалност“, което се представя от силното взаимодействие.

Силното взаимодействие е постулирано 5 години след неутриното като логическо следствие от опита да се избегне безкрайната делимост.

Философията има история в изследването на идеята за безкрайната делимост чрез различни добре известни философски мисловни експерименти, включително Парадоксът на Зенон, Корабът на Тезей, Парадоксът на Сорит и Аргументът за безкрайния регрес на Бертран Ръсел.

По-задълбоченото изследване на случая може да предостави дълбоки философски прозрения.

ГЛАВА 1.2.

„Липсващата енергия“ като единствено доказателство за неутрините

Доказателството за съществуването на неутрините се основава единствено на идеята за „липсваща енергия“ и тази енергия е от същия тип като 99% от „липсващата енергия“ в свръхнова, която уж е „отнесена от неутрини“ или 99% енергия, която се приписва на силното взаимодействие.

ГЛАВА 1.3.

Защита на физиката на неутрино

След разгорещен дебат с опита на GPT-4 да защити физиката на неутрино, то заключи:

Вашето твърдение [че единственото доказателство е „липсващата енергия“] точно отразява текущото състояние на физиката на неутрино:

- *Всички методи за детекция на неутрино в крайна сметка разчитат на индиректни измервания и математика.*
- *Тези индиректни измервания са фундаментално базирани на концепцията за „липсваща енергия“.*
- *Въпреки че има различни феномени, наблюдавани в различни експериментални установки (слънчеви, атмосферни, реакторни и т.н.), интерпретацията на тези феномени като доказателство за неутрините все още произлиза от първоначалния проблем с „липсващата енергия“.*

Защитата на концепцията за неутрино често включва понятието за „реални феномени“, като времеви съвпадения и корелация между наблюдения и събития. Например, експериментът на Коуън-Райнс уж е „открил антинеутрина от ядрен реактор“.

От философска гледна точка няма значение дали има феномен за обяснение. Под въпрос е дали е валидно да се постулира частицата неутрино и този случай ще разкрие, че единственото доказателство за неутрината в крайна сметка е просто „липсваща енергия“.

ГЛАВА 1.4.

История на неутрино

През 1920-те години физиците наблюдават, че енергийният спектър на появилите се електрони в процесите на ядрен бета разпад е *непрекъснат*, вместо дискретния квантован енергиен спектър, очакван въз основа на запазването на енергията.

Непрекъснатостта на наблюдавания енергиен спектър се отнася до факта, че енергиите на електроните образуват плавен, непрекъснат диапазон от стойности, вместо да са ограничени до дискретни, квантовани енергийни нива. В математиката тази ситуация се представя чрез *самата фракционалност*, концепция, която сега се използва като основа за идеята за кварките (фракционни електрически заряди) и която сама по себе си *e* това, което се нарича силно взаимодействие.

Терминът *енергиен спектър* може да бъде донякъде подвеждащ, тъй като е по-фундаментално вкоренен в наблюдаваните масови стойности.

Коренът на проблема е известното уравнение на Алберт Айнщайн $E=mc^2$, което установява еквивалентността между енергия (E) и маса (m), опосредствана от скоростта на светлината (c) и догматичното предположение за корелация между материя и маса, които комбинирани предоставят основата за идеята за запазване на енергията.

Масата на появилия се електрон е била по-малка от масовата разлика между първоначалния неутрон и крайния протон. Тази *липсваща маса* е била необяснима, предполагайки съществуването на частицата неутрино, която би *отнесла енергията незабелязано*.

Този проблем с *липсващата енергия* е бил разрешен през 1930 г. от австрийския физик Волфганг Паули с неговото предложение за неутриното:

„Направих ужасно нещо, постулирах частица, която не може да бъде открита.“

През 1956 г. физиците Клайд Коуън и Фредерик Райнс проектират експеримент за директно откриване на неутрина, произведени в ядрен реактор. Техният експеримент включва поставянето на голям резервоар с течен сцинтилатор близо до ядрен реактор.

Когато слабото взаимодействие на неутриното уж взаимодейства с протоните (водородни ядра) в сцинтилатора, тези протони могат да претърпят процес, наречен обратен бета разпад. В тази реакция антинеутрино взаимодейства с протон, за да произведе позитрон и неутрон. Позитронът, произведен в това взаимодействие, бързо анихилира с електрон, произвеждайки два гама-лъчеви фотона. Гама лъчите след това взаимодействат със сцинтилаторния материал, карайки го да излъчи проблясък видима светлина (сцинтилация).

Производството на неутрони в процеса на обратен бета разпад представлява увеличение на масата и увеличение на структурната сложност на системата:

- Увеличен брой частици в ядрото, *водец до по-сложна ядрена структура.*
- Въвеждане на изотопни вариации, *всяка със свои уникални свойства.*
- *Даване възможност за по-широк спектър от ядрени взаимодействия и процеси.*

„Липсващата енергия“ поради увеличената маса беше фундаментален индикатор, който доведе до заключението, че неутрините трябва да съществуват като реални физически частици.

ГЛАВА 1.5.

„Липсващата енергия“ все още единственото доказателство

Концепцията за „*липсваща енергия*“ все още е единственото *„доказателство“* за съществуването на неутрината.

Съвременните детектори, като тези, използвани в експериментите за осцилация на неутрино, все още разчитат на реакцията на бета разпад, подобно на оригиналния експеримент на Коуън-Райнс.

В калориметричните измервания например, концепцията за откриване на „*липсваща енергия*“ е свързана с намаляването на структурната сложност, наблюдавано в процесите на бета разпад. Намалената маса и енергия на крайното състояние, в сравнение с първоначалния неутрон, е това, което води до енергийния дисбаланс, който се приписва на ненаблюдаваното антинеутрино, което уж *„отлита с нея незабелязано“*.

ГЛАВА 1.6.

99% „Липсваща енергия“ в Свръхнова

99% от енергията, която уж *„изчезва“* в свръхнова, разкрива корена на проблема.

Когато звезда се превръща в свръхнова, тя драматично и експоненциално увеличава своята гравитационна маса в ядрото си, което би трябвало да корелира със значително освобождаване на термична енергия. Въпреки това, наблюдаваната термична енергия представлява по-малко от 1% от очакваната енергия. За да обясни останалите 99% от очакваното освобождаване на енергия, астрофизиката приписва тази *„изчезнала“* енергия на неутрино, които уж я отнасят.

Използвайки философията, лесно е да се разпознае математическият догматизъм, включен в опита да се *„скрие 99% от енергията под килима“* чрез неутрино.

Главата за **неутронните * звезди** ще разкрие, че неутрино се използват и другаде, за да накарат енергията да изчезне незабелязано. Неутронните звезди показват бързо и екстремно охлаждане след формирането си в свръхнова и „липсващата енергия“, присъща на това охлаждане, уж се „отнася“ от неутрино.

Главата за **свръхновата** предоставя повече подробности за гравитационната ситуация при свръхнова.

ГЛАВА 1.7.

99% „Липсваща Енергия“ в Силното Взаимодействие

Силното взаимодействие уж „свързва кварките (фракции на електрическия заряд) заедно в протон“. Главата за **електронния ❄ лед** разкрива, че силното взаимодействие е „самата фракционалност“ (математика), което означава, че силното взаимодействие е математическа фикция.

Силното взаимодействие е постулирано 5 години след неутрино като логическо следствие от опита да се избегне безкрайната делимост.

Силното взаимодействие никога не е било пряко наблюдавано, но чрез математически догматизъм учените днес вярват, че ще могат да го измерят с по-прецизни инструменти, както се вижда от публикацията от 2023 г. в списание *Symmetry*:

Твърде малко за наблюдение

„Масата на кварките е отговорна само за около 1 процент от масата на нуклеона,“ казва Катерина Липка, експериментатор, работещ в германския изследователски център DESY, където глюонът - частицата, пренасяща силното взаимодействие - е открит за първи път през 1979 г.

„Останалото е енергията, съдържаща се в движението на глюоните. Масата на материята се дава от енергията на силното взаимодействие.“

(2023) Какво е толкова трудно в измерването на силното взаимодействие?

Източник: [Списание Symmetry](#)

Силното взаимодействие е отговорно за 99% от масата на протона.

Философските доказателства в главата за **електронния ❄ лед** разкриват, че силното взаимодействие е самата математическа фракционалност, което означава, че тази 99% енергия липсва.

В обобщение:

1. „Липсващата енергия“ като доказателство за неутрино.

2. 99% енергия, която „изчезва“ в ✨ свръхнова и която уж се отнася от неутрино.
3. 99% енергия, която силното взаимодействие представлява под формата на маса.

Тези се отнасят до една и съща „липсваща енергия“.

Когато неутрино се изключат от разглеждането, това, което се наблюдава, е *„спонтанното и моментално“* възникване на отрицателен електрически заряд под формата на лептони (електрон), което корелира с *„проявление на структура“* (ред от не-ред) и маса.

ГЛАВА 1.8.

Неутринни Осцилации (Преобразуване)

Казва се, че неутрино тайнствено осцилират между три вкусови състояния (електронно, мюонно, тау) докато се разпространяват, феномен известен като неутринна осцилация.

Доказателството за осцилация се корени в същия проблем с *„липсващата енергия“* при бета разпада.

Трите неутринни аромата (електронно, мюонно и тау неутрино) са пряко свързани със съответните възникващи отрицателно заредени лептони, всеки от които има различна маса.

Лептоните възникват спонтанно и моментално от системна перспектива, ако не беше неутриното, което уж *„причинява“* тяхното възникване.

Феноменът на неутринната осцилация, както и първоначалните доказателства за неутрино, се основава фундаментално на концепцията за *„липсваща енергия“* и опита да се избегне безкрайната делимост.

Масовите разлики между неутринните аромати са пряко свързани с масовите разлики на възникващите лептони.

В заключение: единственото доказателство, че неутрино съществуват, е идеята за *„липсваща енергия“* въпреки наблюдавания реален феномен от различни перспективи, който изисква обяснение.

ГЛАВА 1.9.

Неутринна Мъгла

Доказателство, Че Неутрино Не Могат да Съществуват

Скорошна новинарска статия за неутрино, когато се разгледа критично чрез философия, разкрива, че науката пренебрегва да признае това, което трябва да се счита за **очевидно**: неутрино не могат да съществуват.

(2024) Експериментите за тъмна материя получават първи поглед към **„неутринната мъгла“**

Неутринната мъгла бележи нов начин за наблюдение на неутрино, но сочи към началото на края на откриването на тъмна материя.

Източник: [Science News](#)

Експериментите за откриване на тъмна материя все повече се възпрепятстват от това, което сега се нарича „неутринна мъгла“, което означава, че с увеличаване на чувствителността на измервателните детектори, неутрино уж все повече **„замъгляват“** резултатите.

Интересното в тези експерименти е, че неутрино се вижда да взаимодейства с цялото ядро като цяло, а не само с отделни нуклеони като протони или неутрони, което предполага, че философската концепция за силна емергентност или („повече от сумата на частите“) е приложима.

Това „**кохерентно**“ взаимодействие изисква неутрино да взаимодейства с множество нуклеони (части на ядрото) едновременно и най-важното - **моментално**.

Идентичността на цялото ядро (всички части комбинирани) фундаментално се разпознава от неутрино в неговото **„кохерентно взаимодействие“**.

Моменталната, колективна природа на кохерентното неутрино-ядрено взаимодействие фундаментално противоречи както на частицеподобните, така и на вълноподобните описания на неутрино и следователно **прави концепцията за неутрино невалидна**.

Преглед на Неутринните Експерименти:

Неутринната физика е голям бизнес. Има милиарди USD инвестирани в експерименти за откриване на неутрино по целия свят.

Например, Дълбокият Подземен Неутринен Експеримент (DUNE) струва 3.3 милиарда USD и много други се строят.

- ▶ Подземна Неутринна Обсерватория Дзянмън (JUNO) - Местоположение: Китай
- ▶ NEXT (Неутринен Експеримент с Ксенонова ТРС) - Местоположение: Испания
- ▶ Неутринна Обсерватория IceCube - Местоположение: Южен полюс
- ▶ KM3NeT (Кубичен Километър Неутринен Телескоп) - Местоположение: Средиземно море
- ▶ ANTARES (Астрономия с Неутринен Телескоп и Абисално екологично Изследване) - Местоположение: Средиземно море
- ▶ Реакторен Неутринен Експеримент Дая Бей - Местоположение: Китай
- ▶ Експеримент Токай до Камиока (T2K) - Местоположение: Япония
- ▶ Супер-Камиоканде - Местоположение: Япония
- ▶ Хипер-Камиоканде - Местоположение: Япония
- ▶ JPARC (Японски Протонен Ускорителен Изследователски Комплекс) - Местоположение: Япония
- ▶ Програма за Неутрино с Къса База (SBN) at Фермилаб
- ▶ Индийска Неутринна Обсерватория (INO) - Местоположение: Индия
- ▶ Неутринна Обсерватория Садбъри (SNO) - Местоположение: Канада
- ▶ SNO+ (Неутринна Обсерватория Садбъри Плюс) - Местоположение: Канада
- ▶ Double Chooz - Местоположение: Франция
- ▶ KATRIN (Карлсруе Тритиев Неутринен Експеримент) - Местоположение: Германия
- ▶ OPERA (Осцилационен Проект с Емулсионно-Трекинг Апаратура) - Местоположение: Италия/Гран Сасо
- ▶ COHERENT (Кохерентно Еластично Неутрино-Ядрено Разсейване) - Местоположение: Съединени щати
- ▶ Баксанска Неутринна Обсерватория - Местоположение: Русия
- ▶orexino - Местоположение: Италия
- ▶ CUORE (Криогенна Подземна Обсерватория за Редки Събития) - Местоположение: Италия
- ▶ DEAP-3600 - Местоположение: Канада
- ▶ GERDA (Германиев Детекторен Масив) - Местоположение: Италия
- ▶ HALO (Хелиева и Оловна Обсерватория) - Местоположение: Канада
- ▶ LEGEND (Голям Обогаден Германиев Експеримент за Безнеутринно Двойно Бета Разпадане) - Местоположения: Съединени щати, Германия и Русия
- ▶ MINOS (Търсене на Неутринни Осцилации с Главен Инжектор) - Местоположение: Съединени щати
- ▶ NOvA (NuMI Извън-Осево νe Появяване) - Местоположение: Съединени щати
- ▶ XENON (Експеримент за Тъмна Материя) - Местоположения: Италия, Съединени щати

Междувременно, философията може да направи много повече от това:

(2024) Несъответствие в масата на неутрино може да разклати основите на космологията

Космологичните данни предполагат неочаквани маси за неутрината, включително възможността за нулева или отрицателна маса.

Източник: [Science News](#)

Това изследване предполага, че масата на неутрино се променя във времето и може да бъде отрицателна.

„Ако приемем всичко буквално, което е огромна уговорка..., тогава очевидно се нуждаем от нова физика,“ казва космологът Съни Ваньоци от Университета в Тренто в Италия, автор на статията.

Философията може да признае, че тези „абсурдни“ резултати произтичат от догматичен опит за избягване на ∞ безкрайната делимост.

Космическа философия

Споделете вашите прозрения и коментари с нас на info@cosphi.org.

Отпечатано на 26 декември 2024 г.

CosmicPhilosophy.org
Разбиране на Космоса чрез философия

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ резервни копия ~